

На конференцията на външните министри на ЕОВС в Месина на 1 и 2 юни 1955 г. е решено да започнат преговори за интеграция в две други области. Концептуалната основа на тази цел се съдържа в доклада "Спаак", наречен на името на белгийския политик Пол-Анри Спаак. Благодарение на водените преговори възникват подписаните на 25 март 1957 г. Римски договори за основаването на ЕИО и на Евратом. Шестте страни основателки на ЕОВС се стремят в рамките на ЕИО към създаване на митнически съюз, който да премахне търговските бариери и да даде възможност за общи мита към трети страни. Допълнително в Договора за ЕИО е поставена целта за създаването на общ пазар със свободно движение на хора, услуги и капитали, както и за осъществяване на необходимата за това координация и хармонизация на различните политики. Организационно ЕИО се ориентира към ЕОВС. Комисията в известна степен получава изпълнителна власт, Съветът на министрите действа като законодателен орган, а Асамблеята обсъжда докладите и осъществява връзката с националните парламенти, Съдът контролира съобразеното с разпоредбите приложение на договора.

Евратом има за цел да насърчава изграждането и развитието на ядрената индустрия в шестте държави членки. Чрез договора за сливане от 8 април 1965 г., който влиза в сила на 1 юли 1967 г., органите на ЕОВС, ЕИО и Евратом бяха интегрирани.

Високата степен, в която двете начинания - ЕИО и Евратом са взаимно зависими, се потвърждава от политико-стратегическата способност по пътя на преговори здраво да се "пакетират" европейските проблеми. Точките от дневния ред, интересите и отделните конфликти не стоят несвързани едни до други, а се поставят в непосредствена политическа връзка: Евратом се създава заедно с осъществяването на общия пазар, резервите на французите от военен характер срещу разширяването на Евратом се приемат само ако ЕИО бъде достатъчно добре подсигурана. При формирането на "пакета" дори противоположни интереси стават продуктивни в контекста на европейската политика. Това, което при самостоятелно действие изглежда безнадеждно, би могло да се превърне в компромисно решение в контекста на общия дневен ред.